

МОТИВИ

на присъда № 11/17.05.2023 г.

по НЧХД № 34/2023 г. по описа на РС – Поморие

Производството е образувано по тѣжба от Е. В. С., род. на ... г., гражданка на Руската Федерация, постоянно пребиваващ в страната чужденец с адрес гр.П..., . чрез пълномощника и съдебен адресат в гр.Бургас адв.П. Х., против К.А. П. /К.А.Р./, поданик на Кралство Нидерландия, с адрес гр.Поморие, ур.

Повдигнатото с тѣжбата обвинение е за това, че на 09.09.2022 г., около 08.45 ч., в гр.Поморие, на ул. „Тутхон“, в района на комплекс „Айвазовски парк“, чрез блъскане с две ръце в гърба, подсъдимият причинил на частната тѣжителка Е. В. С. лека телесна повреда, изразяваща се в охлузвания и кръвонасядания по дланите тялото и крайниците и счупване на зъб, довели до болка и страдание.

От съда се иска да приеме за установено наличието на престъпление по чл.130, ал.1 НК, извършено спрямо частната тѣжителка от подсъдимия, да осъди последния да заплати на тѣжителката суми в размер на 4 000 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди, причинени на пострадалата от престъплението, както и сума в размер 120 лв., представляваща имуществени вреди от непозволеното увреждане, ведно със законната лихва върху тези суми, считано от датата на увреждането – 09.09.2022 г., до окончателното им изплащане. Претендират се от частната тѣжителка и направените от нея разноси по делото.

С разпореждане на съда № 73/15.02.2023 г., е даден ход на тѣжбата, при правна квалификация на престъплението, предмет на обвинението, по чл.130, ал.2 НК /частният тѣжител не определя квалификацията на престъплението – Решение № 472/16.10.2001 г. по н. д. № 424/2001 г., II н. о. на ВКС/, приет е за разглеждане предявения от частната тѣжителка граждански иск и същата е конституирана в качеството на граждански ищец в производството.

В съдебно заседание частната тѣжителка и нейният редовно упълномощен повереник – адв.П. Х., поддържат тѣжбата и предявения граждански, както и искането за присъждане на разноси.

Подсъдимият не се явява в съдебно заседание, редовно призован, без да сочи уважителни причини за неявяването си, като съдът е изпълнил процедурата по чл.247в, ал.1 от НПК, указвайки на подсъдимия, с разпореждането си за насрочване на делото, правото му да се яви със защитник и за възможността да му бъде назначен защитник в случаите по чл.94, ал.1 от НПК, както и че делото може да бъде разгледано и решено в негово отсъствие при условията на чл.269 от НПК.

По дела за престъпления, които се преследват по тѣжба на пострадалия, каквото е и настоящото производство, присъствието на подсъдимия в съдебното заседание не е задължително независимо от предвижданата за престъплението санкция – Решение № 68/22.03.2016 г. по н. д. № 186/2016 г., II н. о., НК на ВКС и цитираното в същото Решение № 136/12.06.1993 г. по н. д. № 127/93 г., III н. о. на ВС, но тъй като участието на защитник в наказателното производство е задължително, когато подсъдимият не владее български език, както е в случая, на основание чл.94, ал.1, т.4 НПК, с протоколно определение № 57/15.03.2023 г., съдът е предоставил на подсъдимия правна помощ, като с разпореждане № 118/17.03.2023 г., е надначил адв.Г. И. за служебен защитник на подсъдимия.

Служебният защитник на подсъдимия адв.И. в съдебно заседание пледира за признаването му за невинен по обвинението, при условията на евентуалност, ако съдът приеме, че деянието е извършено от подсъдимия, моля съдът да приложи института на чл.78а НК, като

му наложи административно наказание „Глоба“ в минимален размер.

След като изслуша страните и се запозна с материалите по делото, съдът прецени поотделно и в съвкупност събраните доказателства, при което прие от фактическа страна следното.

Установява се от доказателствата по делото, че в периода преди и към инкриминираната дата – 09.09.2022 г., частната тъжителка Е. В. С. и подсъдимият К.А. П. са обитавали жилища в гр.Поморие, с административни адреси съответно ул. „К....

Установява се от показанията на св. Е. В. к. св. к.г.б., св. г.т. и св. м.с., че подсъдимият бил собственик на домашни любимци – две кучета, които често разхождал, като възприетия от частната тъжителка начин, по който подсъдимият осъществявал тази дейност – без кучешки повод /св.т./, както и поведението му към други животни – провокиране на нападения на кучетата над бездомни котки /св.с./, дали повод на частната тъжителка, чрез придружаващата подсъдимия при разходките негова съжителката Л. Б., да му направи забележки за горепосочените обстоятелства /св.т./.

Въз основа на свидетелските показания съдът приема, че отправените от частната тъжителка забележки към подсъдимия са породили у последния неприязън към нея.

На 09.09.2022 г., сутринта, частната тъжителка се придвижвала по ул. „Тутхон“, гр.Поморие, в района на комплекс „Айвазовски парк“, когато срещнала подсъдимия, придружаван от съжителката си Б., двамата разхождащи горепосочените домашни любимци – кучета.

Подсъдимият подминал тъжителката, отдалечил се на известно разстояние, след което, воден от горепосочената неприязън, се върнал, настигнал частната тъжителка и при доближаването си към нея я блъснал с две ръце в гърба.

В резултат от действията на подсъдимия частната тъжителка паднала напред и по лице, като при падането си и от удара в терена, получила наранявания по дланите, тялото, крайниците и лицето.

На 13.09.2022 г., частната тъжителка била прегледана от д-р Г. М. – началник отделение по съдебна медицина при „УМБАЛ–Бургас“ АД, която отразила заключенията от прегледа си в издадено от нея и приложено по делото съдебномедицинско удостоверение (СМУ) № 139/2022 г.

По делото е назначена съдебномедицинска експертиза, вещото лице по която – горепосочената д-р М., извършила прегледа на частната тъжителка, сочи в заключението си, че пострадалата е получила охлузвания и кръвонасядания по дланите, тялото и крайниците, а именно: охлузване с размери около 2 x 1 см., по долната повърхност на дясна длан, в областта на възглавничката; охлузване 3 x 1 см., по външния ръб на лява длан; синкаво кръвонасядане с диаметър около 5 см., на дясно рамо; синкаво кръвонасядане, надлъжно разположено и с размери около 7 x 3 см., по предната повърхност на дясна подколеница; съобщено от пострадалата отчупване на малък участък от първи горен десен зъб, които увреждания е възможно да са получени от падане на неравен терен по лице, като травмите се квалифицират като болка и страдание.

Изслушано от съда в съдебно заседание вещото лице сочи, че описаните в заключението наранявания не могат да се получат от блъскане в гърба. Според вещото лице единствено синкавото кръвонасядане на дясно рамо би могло да се получи от блъскане, но ако последното е насочено в дясната част на тялото.

Установява се от представените по делото преписи от медицинско направление от 19.09.2022 г. и фактура № 115/19.09.2022 г., издадена от „ ГПППДВ д-р Молеви“ ООД, че за изграждане на режещ ръб на зъб частната тъжителка е заплатила сума в размер 120 лв.

По делото са представени преписи от материалите по преписки вх. № 320000-6058/14.09.2022 г. и № 320000-6666/10.10.2022 г. на РУ – Поморие, ОДМВР – Бургас, вх. №

14548/2022 г., на РП – Бургас, ТО – Поморие, образувана по жалба от частната тъжителка във връзка с процесния инцидент.

Съгласно представения препис от докладна записка рег. № 320р-13584/06.12.2022 г., изготвена от Георги Камов – полицейски инспектор в РУ – Поморие, описаният от частната тъжителка мъж, който я е блъснал в гърба, е установен от полицейските служители като подсъдимия К.А. П., който видно от приложената по делото справка за съдимост рег. № 230316005000126523/16.03.2023 г., на Бюро за съдимост при РС – Поморие, не е осъждан.

След процесния инцидент частната тъжителка изпитвала страх да излиза сама, не искала да напуска дома си, започнала да спи зле или въобще да не спи, била изнервена и изплашена, шокирана от инцидента и унижена от случилото се, изпитвала страх от подсъдимия /св. Е. к. св. г.т., св. Красимира Багарчева и св.м.с./.

Изложената фактическа обстановка безспорно се установява от горепосочените от съда доказателства, установени от гласните и писмени доказателствени средства – показанията на свидетелите Е. В. к. к.г.б., г.т., м.с. и Р.А.В., които съдят кредитира изцяло като подробни, безпротиворечиви и взаимно подкрепящи се, от СМУ и заключението на вещото лице по съдебно-медицинската експертиза, което е пълно, ясно и обосновано, както и от материалите по преписка вх. № 14548/2022 г., на РП – Бургас, ТО – Поморие.

Въз основа на установените факти и закона съдят прие следните правни изводи.

На посочената в тъжбата дата – 09.09.2022 г. и място – в гр.Поморие, на ул. „Тутхон“, в района на комплекс „Айвазовски парк“, подсъдимият К.А. П. блъснал с две ръце в гърба частната тъжителка Е. В. С., в резултат на което блъскане С. паднала напред и по лице, като от удара в терена получила охлузвания и кръвонасядания по дланите, тялото и крайниците, а именно: охлузване с размери около 2 х 1 см., по долната повърхност на дясна длан, в областта на възглавничката; охлузване 3 х 1 см., по външния ръб на лява длан; синкаво кръвонасядане с диаметър около 5 см., на дясно рамо; синкаво кръвонасядане, надлъжно разположено и с размери около 7 х 3 см., по предната повърхност на дясна подколеница; отчупване на малък участък от първи горен десен зъб, които травмите са довели до болка и страдание и като такива съставляват лека телесна повреда по смисъла на чл.130, ал.2 НК.

Действията на подсъдимия са мотивирани от недоброжелателно отношение към частната тъжителка, формирано вследствие на отправени към него забележки от частната тъжителка относно начина, по който подсъдимият разхождал домашните си любимци, кучета – без кучешки повод, както и от поведението му към други животни – провокиране на нападения на домашните му любимци над тях.

Настоящият съдебен състав приема, че от субективна страна получените от тъжителката и подробно посочени увреждания са причинени от подсъдимия по непредпазливост, под формата на несъзнавана такава, по смисъла на чл.11, ал.3 НК.

Подсъдимият не е предвиждал настъпването на горепосочените общественоопасните последици от действията си, но е бил длъжен и е могъл да предвиди, че при блъскането на пострадалата тя може да падне и да се нарани.

Съгласно чл.11, ал.4 от НК, непредпазливите деяния са наказуеми само в предвидените от закона случаи.

НК не предвижда наказателна отговорност за причиняване на лека телесна повреда по непредпазливост, ето защо съдят призна подсъдимия за невинен и го оправда по първоначално повдигнатото му обвинение в извършване на престъпление по чл.130, ал.2 НК, за това, че на процесната дата и място е причинил на частната тъжителка лека телесна повреда, изразяваща се в охлузвания и кръвонасядания по дланите, тялото и крайниците и счупване на зъб, довели до болка и страдание.

Деянието е несъставомерно и по отношение на увреждането, съставляващо синкаво

кръвонасядане на дясното рамо на пострадалата, тъй като по делото не се установи действията на подсъдимия /блъскане/ да са били насочени към дясната част на тялото на частната тъжителка и по-конкретно към дясното ѝ рамо.

Независимо от посоченото, съгласно т. 16 от Постановление № 3/27.09.1979 г., на Пленума на ВС, не е необходимо във всеки конкретен случай да се доказва, че пострадалият е претърпял болка или страдание, като е достатъчно извършеното посегателство да е от такова естество, че да предизвиква такива последици при нормални условия.

В случая извършеното от подсъдимия посегателство – блъскане на подсъдимата в гърба, е от такова естество, че да предизвика у пострадалата болка – краткотрайно неприятно физическо усещане, поради което съдът прие, че подсъдимият е осъществил от обективна страна състава на престъпление по чл.130, ал.2 от НК, а именно: на 09.09.2022 г., около 08.45 ч., в гр.Поморие, на ул. „Тутхон“, в района на комплекс „Айвазовски парк“, чрез блъскане с две ръце в гърба, причинил на Е. В. С. лека телесна повреда, изразяваща се в причиняване на болка.

От субективна страна престъплението е извършено от подсъдимия при форма на вината пряк умисъл по смисъла на чл.11, ал.2 НК.

Подсъдимият е съзнавал общественотоопасния характер на деянието, предвиждал е неговите общественотоопасни последици и е искал настъпването на тези последици.

Съзнавал е, че блъскайки пострадалата в гърба може да ѝ причини болка и е искал причиняването на същата.

За извършеното от подсъдимия престъпление по чл.130, ал.2 от НК, се предвижда наказание лишаване от свобода до шест месеца или пробация, или глоба от сто до триста лева.

Както бе посочено, подсъдимият не е осъждан, както и не са налице данни да е освобождаван от наказателна отговорност по реда на чл.78а НК, с деянието не е причинено увреждане, което да съставлява тежка телесна повреда, както не е и причинена смърт, не са налице доказателства деецът да е бил в пияно състояние, а и това състояние не е елемент от състава на конкретното престъпление – ТР № 2/29.11.2007 г. ОСНК на ВКС, не са налице множество престъпления и престъплението не е извършено спрямо орган на власт при или по повод изпълнение на службата му, поради което съдът прие, че са налице предпоставките за освобождаване на подсъдимия от наказателна отговорност с налагане на административно наказание, на основание чл. 78а, ал. 1 НК.

При определяне размера на наказанието, съдът взе предвид смекчаващите вината на подсъдимия обстоятелства, в това число посоченото обстоятелство, че същият не е осъждан, както и липсата на данни за други негови противообществени прояви, непредставляващи престъпления, поради което намери, че административното наказание следва да се определи към минималния предвиден в разпоредбата на чл. 78а, ал.1 НК размер, а именно 1 000лв.

По отношение на заявената по делото гражданска претенция от частната тъжителка съдът намира следното.

Както бе посочено, безспорно се установи по делото, че подсъдимият е причинил лека телесна повреда на пострадалата, изразяваща се в горепосочените телесни увреждания, водещи до болка и страдание.

Макар и оправдан по първоначално повдигнатото му обвинение, подсъдимият е отговорен за вредите от деликт, за който той отговаря, тъй като в резултат на действията си, той непозволено е увредил здравето на тъжителката.

Съгласно чл. 45 от ЗЗД, всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму, като отговорност за непозволено увреждане носи физическото лице, причинило вредата чрез своите виновни действия или бездействия. Тази отговорност се поражда при наличиостта на причинна връзка между противоправното и виновно поведение на дееца и

настъпилите вреди, което в случая безспорно се установи за горепосочените неимуществените вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането и които вреди са неизмерими с пари и затова размерът на обезщетението за тях се определя на принципа на справедливостта, съобразно характерът на увреждането, начинът на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, настъпилият вредоносен резултат, възрастта на увредения, общественото му положение.

С оглед посоченото, искът на пострадалата за неимуществени вреди, се явява доказан по основание, като съобразно установеното по делото, в това число вида и характера на телесните увреждания на частната тъжителка, които несъмнено са множество, по справедливост съдът присъди сумата от 4 000 лв. дължимо обезщетение, ведно със законната лихва върху тази сума от датата на увреждането – 09.09.2022 г.

По отношение на претенцията за имуществени вреди съдът намира, че сумата от 120 лв., е заплатена от тъжителката за лечение на част от претърпените от деликта вреди, ето защо подсъдимия дължи репарирание и на тази сума.

В съвкупност от изложеното съдът уважи предявената гражданска претенция изцяло.

Предвид уважаването на гражданския иск, съдът възложи в тежест на подсъдимия дължимата държавна такса в размер 164.80 лв.

Предвид признаването на подсъдимия за виновен по обвинението съдът го осъди да заплати на частната тъжителката направените от нея разноси по делото в общ размер 1 342 лв., в това число 12 лв., представляващи държавна такса по Тарифа № 1 към ЗДТ, за таксите, събирани от съдилищата, прокуратурата, следствените служби и Министерството на правосъдието, 1000 лв., адвокатско възнаграждение, 150 лв., депозит за възнаграждение на вещо лице и 180 лв., за възнаграждение на преводач, като преводът е такъв извън този, свързан с правото на защита на подсъдимия.

Мотивиран от горното съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ :